

[Ole Espersen]

tiv til forskning og udvikling af produktionsmetoder inden for den animalske produktion, herunder med hensyn til burhønselanlæg, der er mere tilfredsstillende ud fra dyreværnsmæssige synspunkter. Det er jo især deri, der er perspektiver. Det er jo ikke kun burhøns, der er anbragt under helt uforsvarlige forhold, det gælder også andre dyr, og det gælder flere og flere husdyr. Derfor håber vi, at de mange midler, som landbrugsministeren råder over i form af tilskud fra det offentlige, også kan bruges inden for dette område.

Jeg synes ikke, vi har hørt ret meget til den forskning, der har været, og som vi søgte at sætte i gang under den forrige regering. Vi ved egentlig ikke, hvad der foregår, og når man nu har diskuteret dette problem i folketinget i månedsvis, ville det måske have været fristende, kunne man tænke sig, for ministeren at orientere folketinget om, hvad der egentlig foregår inden for dette område. Vi vil derfor fra forslagsstillernes side opfordre ministeren til i løbet af foråret, gerne det tidlige forår, at komme med en redegørelse for den forskning af den karakter, jeg her har nævnt der allerede foregår, og såfremt beslutningsforslaget vedtages – og det tyder alt på at det bliver – vil vi også opfordre ministeren til til den tid at redegøre for, hvordan ministeren agter at leve op til dette ønske fra folketingets side om yderligere forskning og produktudvikling.

Jeg har et par kommentarer til det, som ministeren sagde i sit indlæg. Jeg forstod – og det er jo korrekt – at udenrigs- og justitsministeriet og også landbrugsministeriet i nogle notater har fundet, at et importforbud formentlig ville stride mod Romtraktaten, men hvis jeg ikke hørte forkert, sagde ministeren nu, at man ikke kunne tillade sig dette importforbud under påberåbelse af artikel 36 efter en første analyse. Hvis det var udtrykket, synes jeg, det var klogt sagt, for det er klart, at der foregår en udvikling også i retspraksis inden for EF, og såfremt og når dette forslag vedtages, må vi naturligvis fra dansk side, og det gælder også ministeren, foretage en juridisk vurdering af artikel 36, der også tager den seneste praksis med i betragtning og de seneste hensyn, der er anerkendt, skønt de ikke er nævnt udtrykkeligt i § 36. Jeg synes, det var en fornuftig ordning til en dialog om disse spørgsmål.

Jeg forstod også, at man nu videnskabeligt havde konstateret, at 450 cm² pr. høne var tilstrækkeligt. Jeg vil så spørge: har man også videnskabeligt konstateret, at det er nok, at man indfører dette i løbet af 9 år? Denne 9 års grænse er jo bl.a. udtryk for, at den danske branche formentlig ikke vil have megen gavn af dette EF-forslag, som det ser ud nu, fordi det vil medføre, med den 2 års regel, der også findes, at man er i stand til at investere og derefter fastholde en meget lang overgangsperiode, således at hvis vi, og det skal vi, fastholder de danske krav til den danske produktion, så vil den danske produktion være fuldstændig udkonkurreret eller kunne være udkonkurreret i løbet af den periode. Derfor er det forslag, der ligger på bordet, ikke tilfredsstillende.

Lykkes det at få nogle tilfredsstillende gentlemen's agreements, så er vi meget villige til at se på dem. Jeg bemærker, at ministeren hele tiden nævner Holland og Vesttyskland som mulige partnere, og det er også rimeligt; de ligger nær, og der har været en vis om end meget beskednen samhandel. Men Storbritannien ønsker ikke på nogen måde at indgå i gentlemen's agreements, og det er vel ikke udelukket, når det er tilfældet, at gentlemen's agreements med de andre lande så vil være mindre tilfredsstillende, mindre betydende.

Jeg synes derfor, at disse gentlemen's agreements, og hvad der kan nås frem til i EF, er noget, man fortsat skal arbejde for, naturligvis, det er det mest tilfredsstillende, at man kan opnå det. Men tålmodigheden har været meget stor, og jeg synes, at nu må det efterhånden række. Nu må vi gøre et eller andet, også for at vise de mange andre lande i virkeligheden stærke politiske kræfter, der har samme holdning som forslagsstillerne, at nu er der i ét land – og det spreder sig forhåbentlig – en klar stemning imod, at man ikke sætter grænser for den dyreværnsmæssigt helt utilfredsstillende produktion, der foregår.

Lad mig afslutningsvis sige til ministeren – det var også hans indledende bemærkninger – at det er vigtigt, at vi kan snakke om disse ting. Det er faktisk et område, hvor det er overordentlig vigtigt, hvis man skal opnå en løsning, der både i Danmark og uden for Danmark er tilfredsstillende, at regeringen og forslagsstillerne og de andre, der har tilsluttet